

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

‘Ο Τζών Μόλλισον και τὸ Οὐϊσκι. ‘Ο Μέγας Ναπολέων ὡς ἠθοποιός. ‘Η παληές ἀγάπες τοῦ Χίτλερ.
 “Ενας Ἀσιάτης μονάρχης στὸ κυνήγι. ‘Ο Μέγας Πέτρος και οἱ ἀπόμαχοι κ.τ.λ.

Ο Τζών Μόλλισον, ὁ περίφημος ἀεροπόρος, ὁ ὁποῖος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατορθωμάτων του, κατέρριψε τελευταία τὸ ρεκόρ τῆς ταχύτερας διαβάσεως τοῦ Ἀτλαντικοῦ, δὲν ξεχνάει ποτέ, πρὶν ἀπὸ κάθε ἀπογείωσί του, νὰ ἐφοδιάζεται μὲ καύσιμο ὕλη γιὰ τὴν... πρὸ σωπικὴ του χρῆσι, ὅπως λέει!

Καί, γιὰ νὰ ἐξηγουόμεθα, μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἐννοεῖ, ὅτι δὲν παραλείπει νὰ παίρνει μαζί του δυὸ-τρεις μπουτίλιες οὐϊσκι.

— Τὸ οὐϊσκι εἶνε ἡ θενζίνα τοῦ μοτέρ τοῦ κορμιοῦ μου! λέει ὁ Μόλλισον. Εἶνε ἡ καλύτερη θενζίνα τοῦ κόσμου. Τὴν συνιστῶ σὲ ὅλους!

Καί δὲν ἔχει ἴσως ἄδικο νὰ ἐκθειάζῃ τὴ θενζίνα αὐτή, ἀφοῦ ὡς τώρα τὸν ὠδήγησε ἀπὸ θρίαμβο σὲ θρίαμβο.

Φτάνει μόνο νὰ μὴν κἀνὴ κατάχρησι.

“Οταν, μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴν “Ελθά, ὁ Μέγας Ναπολέων συναντήθηκε μὲ τὸν περίφημο ἠθοποιὸ Ταλμά, μὲ τὸν ὁποῖο συνδεόταν φιλικώτατα, τοῦ εἶπε:

— ‘Ο Σατωβριάνδος, γιὰ νὰ μὲ κατηγορήσῃ, βεβαιώνει ὅτι μοῦ δίνεις μαθήματα γιὰ νὰ ὑποδύωμαι τὸν αὐτοκράτορα. Μὰ ἐγὼ θεωρῶ τὴν κατηγορία αὐτὴ ὡς κοπιμέντο, γιὰτι εἶμαι βέβαιος πὼς παίζω πολὺ καλὰ τὸ ρόλο μου!

«Ξαναγουρῖζει κανεὶς πάντα στὶς παληές του ἀγάπες...» “Ετσι τοῦλάχιστον βεβαιώνει ἕνα γαλλικὸ τραγουδάκι καὶ αὐτὸ συνέβη τελευταία μὲ τὸν Γερμανὸ ἀρχικαγκελλάριο Χίτλερ.

Πράγματι, κατὰ τὴν πρό μηνὸς διαμονή του στὴν ἔπαυσι τοῦ τῶν θαυρακῶν “Αλπεων, ὁ Φύρερ ξαναπῆρε τὰ πινέλλα του καὶ τὶς μπουγιές του καὶ ζωγράφησε μερικὸς πίνακες, ὅπως τὸν καιρὸ πού ἦταν σπουδαστὴς στὸ Πολυτεχνεῖο τοῦ Μονάχου.

Μόλις ἔγινε γνωστὸ αὐτὸ, πολλοὶ Ἀμερικανοὶ συλλέκται προσέφεραν ἀστρονομικὰ ποστὰ στὸν Χίτλερ γιὰ ν’ ἀγοράσουν ἔστω κι’ ἕνα ἀπὸ τοὺς πίνακές του.

Μὰ ὁ Γερμανὸς ἀρχικαγκελλάριος οὔτε κἀν ἀπάντησε στὶς προσφορές του.

Κάθε χρόνο, ὡς γνωστὸν, ὁ Πρόεδρος τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας ὀργανώνει ἕνα μεγαλοπρεπὲς κυνήγι στὸ δάσος τοῦ Ραμπουγέ, στὸ ὁποῖο προσκαλεῖ διαφόρους ἐπισήμους ξένους.

Κάποτε λοιπὸν, ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Φαλλιέρ, μετὰ τῶν καλεσμένων ἦταν κι’ ἕνας Ἀσιάτης μονάρχης, ὁ ὁποῖος εἶχε δικαίωμα ζωῆς καὶ θανάτου ἐπὶ τῶν ὑπηκόων του.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κυνηγιοῦ, οἱ ἐπίσημοι κυνηγοὶ ἐπέστρεψαν στὸ κυνηγτικὸ περίπτερο τοῦ Ραμπουγέ, ὅπου ὑπάρχει ἕνας πίναξ πού παριστάνει ἕνα κυνηγὸ, πληγωμένο ἀπὸ ἀδεξιότητα ἀπὸ κάποιον συνάδελφό του.

“Ο Ἀσιάτης μονάρχης στάθηκε, κύταξε ἐπὶ ἀρκετὴ ὥρα τὸν πληγωμένον κυνηγὸ τῆς εἰκόνας κι’ ἔπειτα γυρίζοντας πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς γαλλικῆς Δημοκρατίας τοῦ εἶπε μὲ ὕφος λυπημένο:

— “Ω! Πῶς!... Δὲν ἤξερα πὼς ρίχνουν καὶ στοὺς ἀνθρώπους... Κρίμα... Γιατι συνάντησα ἕνα σωρὸ στὸ δρόμο μου!...

“Οταν ὁ Τσάρος τῆς Ρωσίας Πέ-

τρος ὁ Μέγας πῆγε στὸ Παρίσι, ἐπεσκέφθη μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ Μέγαρο τῶν Ἀπομάχων, ὀδηγούμενος ἀπὸ τὸν ἐνδοξο στρατάρχη ντὲ Βιλλάρ.

“Ο Ρώσος μονάρχης ἔφθασε τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς πού οἱ ἀπόμαχοι, οἱ διαιτώμενοι ἐκεῖ, ἔτρωγαν στὴν τραπεζαρία τους.

“Ο Μέγας Πέτρος ἐνθουσιάστηκε τόσο ἀντικρῶζοντας τοὺς ἥρωας αὐτοὺς, ὥστε ἄρπαξε ἕνα ποτήρι καὶ, ὑψώνοντάς το, εἶπε:

— Στὴν ὑγεία τῶν συναδέλφων μου!

Κι’ ἔπειτα κάθησε κι’ ἔφαγε μαζί τους!

Σχετικὰ μὲ τὴ μυστικότητα τῶν ἡγεμόνων, διηγούνται ἀκόμα καὶ τὸ ἐξῆς γιὰ τὸν Λουδοβίκο ΙΔ’, ὁ ὁποῖος ἔλεγε συνήθως:

— Θὰ ἔρριχνα στὴ φωτιὰ τὸ... κατέλλο μου, ἀν ἐγνώριζε τὰ μυστικὰ οὐ κρύβω μέσα στὸ κεφάλι μου!...

“Ο βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ΙΑ’, σ’ ἕναν περίπατό του μιὰ μέρα, ἀπάντησε ἕναν ἐπίσκοπο, ὁ ὁποῖος ἐπήγαινε καθάλλα σ’ ἕνα ὠραῖο ἄλογο μὲ χρυσὰ χαλινάρια.

— Πανιερώτατε, τοῦ εἶπε τότε εἰρωνικὰ ὁ Λουδοβίκος, στὰ παληὰ χρόνια οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Θεοῦ ταξίδευαν καθάλλικεοντας ταπεινοὺς γαϊδάρους, χαλινωμένους μὲ πενιχρὰ χαμουρα... Τὸ ξέρετε;...

— Τὸ ξέρω, Μεγαλειότατε, ἀπάντησε ὁ ἐξυπνος ἐπίσκοπος. “Αλλά τὸν καιρὸ ἐκεῖνο κ’ οἱ βασιληάδες ἦσαν ἀπλοὶ τσοπάνηδες καὶ φυλάγανε οἱ ἴδιοι τὰ πρόβατά τους!...

Γιὰ τὴν μεγαλοψυχία, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπερηφάνεια τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, διηγούνται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτο:

Κατὰ τὴν ἀτυχή ἐκστρατεία τῆς Ρωσίας, τὰ γαλλικὰ στρατεύματα κατῶρθωσαν σὲ μιὰ ἀπ’ τὶς πολλὰ μάχες, νὰ κατατροπώσουν τοὺς Ρώσους, ἄρπάζοντας πολλὰ λάφυρα καὶ πιάνοντας ἀρκετοὺς αἰχμαλώτους.

“Οταν οἱ αἰχμάλωτοι ἀντίκρυσαν τὸν αὐτοκράτορα, ἐχαίρησαν στρατιωτικὰ, παίρνοντας στάσι προσοχῆς. “Ενας ὁμως ἀπ’ αὐτοὺς, νεαρὸς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ εἶπε διακοπτόμενος ἀπὸ λυγμούς:

— Εἶμαι ἀνάξιος νὰ ζῶ, Μεγαλειότατε! “Εχασα ὅλα τὰ πυροβόλα μου. Παρακαλῶ νὰ μὲ σκοτώσετε ἢ νὰ μοῦ δώσετε ἕνα πιστόλι ν’ αὐτοκτονήσω.

— “Επιδοκιμάζω τὰ δάκρυά σου, τοῦ ἀπάντησε τότε ὁ Ναπολέων, ἀλλὰ συλλογίσου ὅτι νηκῆθηκε ἀπ’ τὸ στρατό μου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ γιὰ σένα ὄχι καταισχύνη, ἀλλὰ τίτλο τιμῆς!...

“Ενας ἐνοχλητικὸς ἀπηύθυνε μιὰ μέρα στὸ διάσημο Ἀμερικανὸ χιουμοριστὴ Μάρκ Τουαῖν τὴν ἐξῆς ἐρώτησι:

— Εἶνε ἀλήθεια πὼς γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ἐγκεφάλου πρέπει νὰ τρώγῃ ὁ ἄνθρωπος πολὺ ψάρι;

“Ο Μάρκ Τουαῖν τοῦ ἀπάντησε τότε σοβαρώτατα ὡς ἐξῆς:

— Μάλιστα, ἀγαπητέ μου κύριε. Τὸ ψάρι, ἐπειδὴ περιέχει πολὺ φώσφορο, εἶνε ἐξαιρετὸ γιὰ τὸν ἐγκέφαλο. “Αν κρίνω ὁμως ἀπ’ αὐτὰ πού μοῦ γράφετε, νομίζω ὅτι γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ ὁ ἰδικός σας ἐγκέφαλος πρέπει νὰ φάτε πρὸς τὸ παρὸν... δυὸ-τρεις φάλαινες!



‘Ο Μέγας Πέτρος και οἱ ἀπόμαχοι



Ναπολέων και Ταλμά